

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120209625
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120209625.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom pobočky Piešťany, Teplická 7434/147, proti žalovanej S. právne zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 6 897,75 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie o zaplatenie 592,35 eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 416,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 416,97 eur od 29. 09. 2019 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 65 eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc prvým dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky žalovaná stráca výhodu splátok.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- IV. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznáva náhradu trov konania v rozsahu 57,04 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 6 897,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 645,80 od 29. 09. 2019 do 31. 10. 2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 6 608,49 eur od 01. 11. 2019 do 30. 11. 2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 6 608,49 eur od 01. 12. 2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver č. 4810008299, poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 6 850 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť 96 pravidelnými mesačnými splátkami po 126,77 eur. Žalovaná porušila podmienky zmluvy splácať úver riadne a včas a dostala so do omeškania so splácaním splátok úveru. Preto žalobca listom zo dňa 13. 09. 2019 vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy, zároveň ju upozornil na možnosť zosplatenia. Lehota na splnenie povinnosti uplynula dňa 28. 09. 2019. Keďže žalovaná tak neučinila, dostala do omeškania. Jej dlh žalobca vyčíslil na sumu 6 897,75 eur, ktorá pozostáva z týchto položiek:

- istina vo výške 79,04 eur
- úrok vo výške 289,26 eur
- zosplatená istina vo výške 6 529,45 eur

Mimo tejto sumy si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 645,80 od 29. 09. 2019 do 31. 10. 2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 6 608,49 eur od 01. 11. 2019 do 30. 11. 2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 6 608,49 eur od 01. 12. 2019 do zaplattenia a na náhradu trov konania.

3. Písomným podaním zo dňa 07. 12. 2020 a zo dňa 23. 02. 2021 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to čo do sumy 521,80 eur s príslušenstvom a sumy 70,55 eur s príslušenstvom, nakoľko žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady v tejto čiastke a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 145 ods. 3 CSP; Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

5. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 592,35 eur s príslušenstvom po doručení žaloby žalovanej, pričom žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila, súd zastavil konanie čo do sumy 592,35 eur s príslušenstvom.

6. Žalovaná vo svojom písomnom podaní k žalobe poukázala na skutočnosť, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá však neobsahuje všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch stanovené náležitosti a preto je potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Mala za to, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru nie je zrejmé pre omeškania s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Zároveň požiadala o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok vo výške 50 eur.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver zo dňa 08. 10. 2018, úverovými zmluvnými podmienkami spol. Home Credit Slovakia, a. s., výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 13. 09. 2019, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 08. 10. 2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úvere č. 4810008299, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6 850 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 96 splátkach v výške 126,77 eur mesačne. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 15,92 % ročne, výška RPMN bola 17,10 %, priemerná hodnota RPMN 17,94 %. Dátum prvej splátky bol stanovený na deň 12. 2018. Úhrada nasledujúcich splátok vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Dátum poslednej splátky ani termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nebol. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 12.169,92 eur.

9. Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej Úverové podmienky), tieto úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvárannej medzi Vami a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej spoločnosť). Jedná sa o zmluvné podmienky v zmysle § 273 zák. č. 513/1991 ZB. v platnom znení (ďalej Obchodný zákonník).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, úver musíte splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrad za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto ÚP uvedené inak. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je splátkový kalendár obsahujúci rozpis jednotlivých splátok. Dohodli sme sa, že splátkový kalendár Vám bude zaslaný po uzatvorení zmluvy.

Ako vyplýva z Hlavy 5 § 2 Úverových podmienok, kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy si môžete vyžiadať výpis z účtu v podobe amortizačnej tabuľky. Obsahuje údaje o splátkach, ktoré máte platiť a lehotách a podmienkach ich úhrady. Ďalej v ňom nájdete prehľad položiek, z ktorých sa splátka skladá.

Ako vyplýva z Hlavy 6 § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti (tzv. zosplatnenie úveru) v prípade, ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 1 Úverových podmienok, ak je klient v omeškaní s úhradou splátky, má spoločnosť vyúčtovať a klient je povinný uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej upomienky a ďalšej upomienky.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 2 Úverových podmienok, ak je klient v omeškaní s úhradou splátky, má spoločnosť právo vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 eur, ktorú je klient povinný uhradiť. Táto pokuta bude naúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.

10. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 13. 09. 2019 bola žalovaná vyzvaná na splatenie celého úveru vo výške 7 078,27 eur do 15 dní od odoslania výzvy.

11. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že žalovanej boli dňa 16. 10. 2018 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 6 850 eur. Dňa 28. 09. 2019 došlo k zosplatneniu úveru. Žalovaná podľa žaloby v prospech žalobcu uhradila sumu 840,68 eur.

12. Žalobca v písomných vyjadreniach uviedol, že pokiaľ ide tvrdenia žalovanej ohľadne nesplnenia podmienok pre zosplatnenie úveru sú nepravdivé, tak súdu boli predložené výzvy, ktoré boli adresované žalovanej a v ktorých bola upozornená na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Strata výhody splátok bola dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením bola žalovaná na túto možnosť upozornená. Ďalej uviedol, že žalobca dodržal aj povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko podmienky lustrácie žalovanej v registroch úverových dlžníkov sú súčasťou zmluvy. Žalovaná uhradila riadne a včas 6 splátok a teda v čase poskytnutia úveru bola jej bonita v poriadku. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru 6 850 eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Tvrdenia žalovanej, že poskytnuté finančné prostriedky boli vyplatené iným spoločnostiam považuje za klamstvo. Žalovaná po podaní žaloby uhradila sumu 521,80 eur a 70,55 eur, preto v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na zaplatení sumy 6 305,40 eur s príslušenstvom trval aj naďalej. Súhlasil aj so zaplatením dlžnej sumy formou mesačných splátok, avšak vo výške aspoň 90 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky riadne a včas.

13. Žalovaná vo svojich vyjadreniach uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím. Vzhľadom na finančnú situáciu trvala na splatení dlhu formou mesačných splátok po 50 eur, nakoľko jej finančná situácia neumožňuje splácať dlžnú sumu vo vyšších splátkach. Opätovne poukázala na ust. § 565 OZ druhej vety, podľa ktorého je veriteľ je povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, t. j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, právo na predčasné zosplatnenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Poukázal na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici, podľa ktorého právo na veriteľa na zosplatnenie je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ust. § 53 ods. 9 OZ komplikuje určenie splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 OZ. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že dlžník bol zároveň upozornený v lehote § 53 ods. 9 oZ na existenciu dlhu a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Výzvu k plneniu dlžnej splátky ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru, je pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 OZ potrebné považovať za neplatné právne úkony, nakoľko v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškania s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Splatenie dlhu v splátkach odôvodnila nepriaznivou finančnou situáciou, nakoľko jej výdavky bez stravy a hygienických potrieb sú vo výške 1 560 eur. Náklady spojené s bývaním predstavujú 350 eur mesačne za nájom bytu. Internet, telefón a byt sú vo výške 136 eur mesačne.

Platia viacero úverov voči viacerým veriteľom, a to spol. Silverside 145,76 eur, spol. VÚB banka 10 eur, Silverside 59,60 eur, spol. Bonato 610 eur, spol. Bonato 90 eur, spol. Platiť sa oplatí 19,46 eur.

14. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p)

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu

založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

20. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané a nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 6850 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 splátkach vo výške 126,77 eur mesačne. V prospech žalobcu žalovaná uhradila sumu 840,68 eur do podania žaloby a po podaní žaloby uhradila ešte sumu 592,35 eur. Uvedené skutočnosti neboli sporné.

21. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 28. 09. 2019, túto skutočnosť však žalovaná popierala a mala za to, že toto zosplatnenie nie je účinné.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v Hlave 6 § 2 písm. a) Úverových zmluvných podmienok a ktorý v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. V danom prípade žalovaná podľa prehľadu úhrad (čl. 139 spisu) uhradila riadne a včas len 3 splátky, pričom poslednú takúto úhradu vykonala dňa 30. 01. 2019, ostatné splátky už neboli splatené riadne, nakoľko neboli zaplatené v sume, aká bola dohodnutá v zmluve. Žalovaná v čase vystavenia poslednej výzvy na splatenie dlhu zo dňa 14. 06. 2019 bola s jednotlivou splátkou v omeškaní jej úhrady viac ako tri mesiace. Rovnako ust. § 53 ods. 9 OZ ani § 565 OZ nevyžaduje uviesť pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť. Zároveň podmienky na zosplatnenie splnené boli, nakoľko žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace, žalobca uplatnil právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne žalobca výzvou zo dňa 14. 06. 2019 upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Preto súd má za to, že predčasné zosplatnenie úveru bola v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ ani § 565 OZ.

23. Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy spotrebiteľského úveru a tiež ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, /§ 9 ods. 2 písm. d), h) zákona/. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy úveru. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere.

Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 2. 2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

V uzatvorenej zmluve teda nie je uvedená konečná splatnosť úveru, nie je tak naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedený len počet splátok Podľa zmluvy lehota splatnosti je 66 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

25. Zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Táto náležitosť v zmluve absentuje.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

26. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 17,10 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 16,90 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 6 850 eur, výšky splátky úveru 126,77 eur a ich počtu 96, dátum uzatvorenia zmluvy 12. 12. 2018). Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku.

Pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25. 04. 2017.

27. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

28. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

29. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. Žalovaná je tak na istine úveru povinná zaplatiť ešte sumu 5 416,97 eur (6 850 eur - 592,35 eur - 840,68 eur), teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

31. Tým, že žalovaná neuhradila dlžnú sumu riadne a včas, t. j. ani v dodatočnej lehote na zaplatenie určenej žalobcom, teda do dňa 28. 09. 2018 (do 15 dňa odo dňa odoslania výzvy na zaplatenie celého dlhu), dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcovi možno priznať nárok na úrok z omeškania v ním požadovanej výške 5 % ročne zo sumy 5 416,97 eur od 29. 09. 2018 do zaplatenia, ktorý je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s príslušným nariadením vlády.

32. Žalobu vo zvyšnej časti súd považoval za nedôvodnú a preto ju zamietol.

33. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žalovaná vzhľadom na svoju aktuálnu finančnú situáciu požiadala o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, a to po 50 eur.

34. Podľa Finstatu žalobcu - Home Credit Slovakia, a.s. nemá dlhy ani nedoplatky, rovnako nemá pohľadávky štátu a zamestnáva 150 - 199 zamestnancov. Zároveň oproti roku 2018, v roku 2019 vykazuje nárast zisku zo sumy 1 180 000 eur na sumu 3 480 000 eur. Taktiež tržby má v podstate na rovnakej úrovni. Teda tieto ukazovatele nemajú pre žalobcu likvidačný charakter. Rovnako dlžná suma nie je vo výške, ktorej nezaplatením jednorazovou úhradou by žalobca utrpel stratu.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané majetkové a osobné pomery strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žiadosť žalovanej o splátky vzhľadom na jej osobné, majetkové, finančné pomery a vzhľadom na povinný nárok, ako aj pomery žalobcu je dôvodná. Žalovaná je toho času zamestnaná s mesačným zárobkom v priemere okolo 1 100 eur - 1 200 eur v čistom, pričom má viacerých veriteľov voči ktorým má viaceré pohľadávky (voči spol. VÚB Banka a.s., dlh z kreditnej karty v sume 5618,40 eur, dlh z úverovej zmluvy vo výške 1 188,02 eur, dlh z úverovej zmluvy vo výške 2192,76 eur, voči spol. Prima Banka dlh v sume 13.497,65 eur). Jej mesačné výdavky spočívajúce v úhrade dlhov vyplývajúcich z viacerých úverov a splatení nákladov spojených s bývaním činia celkovo sumu 1 560 eur. Aktuálny finančný stav žalobcu, tak ako ho zistil súd nie je negatívny, preto dlžná suma 5 416,97 eur s príslušenstvom zaplatená formou mesačných splátok v sume 65 eur, ako súd určil v rozsudku, nemôže mať pre neho likvidačné následky. Naproti tomu jednorazová úhrada dlžnej sumy od žalovanej môže mať nepriaznivý dopad na ňu i jej rodinu. Súčasne súd určil mesačnú splátku v sume 65 eur, teda vyššiu sumu ako žiadala žalovaná, nakoľko súd je názoru, že je to maximálna suma, ktorú možno od žalovanej podľa názoru súdu reálne žiadať, bez toho aby ostali ohrozené či bez následkov ďalších sankcií ostatné finančné povinnosti žalovanej, no súčasne prihliadal aj na výšku dlžnej sumy.

36. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 1660/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 6 897,75 eur s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 5 416,97 eur s príslušenstvom. V časti 592,35 eur s príslušenstvom bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a teda jeho úspech predstavuje 78,52 % a úspech žalovanej predstavuje 21,48 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 57,04 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.